

РЕШЕНИЕ

№ 5568

гр. София, 30.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 30.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2349** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по жалба на И. Н. С. срещу Решение № 2153-21-49 от 15.02.2022 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е оставена без уважение жалба му срещу Разпореждане № 21221325394 от 01.01.2022 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване /ПО/ при ТП на НОИ С. - град.

В жалбата се излага, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно. Твърди се, че неправилно е определен индивидуалният му коефициент - 1,05, вместо изчисления с разпореждане от 01.05.1992 г. - 2,02. В тази връзка, осъвременяването от 1992 г. съобразно инфлационните процеси трябвало да продължи да се прилага и преустановяването му през 1996 г. било противоконституционно. Прави се искане за отмяна на обжалваното решение и за преизчисление на пенсията по „реалния личен индивидуален коефициент“.

В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от пълномощника си – адв. Г., който дава становище по основателността на жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира се присъждане на разноски за които се представя списък на разноските.

Ответникът – Директор на ТП на НОИ С. – град, в съдебно заседание чрез юрисконсулт П., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена, а решението потвърдено. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. По делото са постъпили и писмени бележки с подробни доводи по същество.

Административен съд София-град, Трето отделение, 36-ти състав, след като се

запозна със становищата на страните и представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

С Разпореждане № 060152 от 28.01.1992 г. на ръководител по ПО на И. Н. С. е отпусната лична пенсия по чл. 9 от ЗП /отм./, която от 2000 г. е определена от вид за ОСВ по КСО за зачетен осигурителен стаж 34 години и 21 дни.

С разпореждане от 08.05.1996 г. пенсията е определена с индивидуален коефициент 1,638 и впоследствие е преизчислявана и осъвременявана съгласно действащите през годините законови разпоредби.

С Разпореждане № 21221325394/01.01.2022 г. личната пенсия за ОСВ на И. Н. С. е преизчислена от 25.12.2021 г. на основание § 7е, ал. 1 и 2 от ПЗР на КСО в размер на 430,98 лв., за зачетен осигурителен стаж 34 години и 21 дни от трета категория труд и по индивидуален коефициент 1,638.

След обжалване на последното разпореждане е постановено обжалваното в настоящото производство Решение № 2153-21-49/15.02.2022 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което жалбата срещу разпореждането от 01.01.2022 г. е оставена без уважение като неоснователна.

В настоящото производство спорът е по приложението на материалния закон - преизчисляването по реда на § 7е от ПЗР на КСО на личната пенсия за ОСВ на жалбоподателя.

Жалбата е подадена в срок срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което е процесуално допустима, разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно § 7е, ал. 1 от ПЗР на КСО /Нов - ДВ, бр. 77 от 2021 г., в сила от 25.12.2021 г./ отпуснатите с начална дата до 24 декември 2021 г. включително пенсии се преизчисляват от 25 декември 2021 г. с процент 1,35 на сто за всяка година осигурителен стаж без превръщане и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж без превръщане. По силата на § 7е, ал. 2 от ПЗР на КСО преизчисляването по ал. 1 се извършва, без да се променя доходът, от който е изчислена пенсията, след което тя се осъвременява, преизчислява и индексира съобразно нормативната уредба, действаща от датата на отпускането ѝ до 24 декември 2021 г. включително. В ал. 3 е регламентирано, че преизчисляването на пенсиите по ал. 1 се извършва, ако това е по-благоприятно за лицето.

Преизчисляването на отпуснатите до 24 декември 2021 г. пенсии е прието във връзка с изменението на чл. 70, ал. 1 от КСО, в сила от 25.12.2021 г., с което се увеличава тежестта на осигурителния стаж при определянето размера на отпуснатите от и след тази дата пенсии, като този процент е, както следва:

1. 1,35 % за всяка година осигурителен стаж без превръщане и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж без превръщане;
2. 1,2 % за всяка година осигурителен стаж и съответната пропорционална част

от този процент за месеците осигурителен стаж - за осигурителния стаж, представляващ разлика между общия осигурителен стаж, зачетен на лицето, и стажа по т. 1.

От посочените разпоредби е видно, че преизчисляването на пенсиите по реда на § 7е от ПЗР на КСО е само с оглед на новата, по-голяма тежест на осигурителния стаж и не касае осигурителния доход, респективно - индивидуалния коефициент. В тази връзка - в случая липсва претендираният предмет на съдебен контрол - с оспорения административен акт административният орган не се е произнесъл досежно индивидуалния коефициент на жалбоподателя, което произнасяне да бъде оспорено пред съда. От друга страна, посоченият като неправилен коефициент - 1,638, е определен с Разпореждане № 560423/08.05.1996 г., което като необжалвано е влязло в законна сила, включително в частта на определения със същото индивидуален коефициент.

На следващо място с изменението на Закона за пенсиите и приемането на нов чл. 46а /ДВ, бр. 22 от 1996 г./ пенсиите за трудова дейност, изчислени от трудово възнаграждение или осигурителен доход, се изчисляват чрез индивидуален коефициент, който се определя въз основа на осигурителния доход на лицето. В тази връзка - в случая с разпореждането от 08.05.1996 г. правилно на жалбоподателя е определен индивидуален коефициент - 1,638, считано от 01.04.1996 г.

С обжалваното решение на Директора на ТП на НОИ С. - град пенсията на И. С. е преизчислена по § 7е от ПЗР на КСО при стриктното спазване на разписаните от законодателя относими правила.

Жалбоподателят има зачетен осигурителен стаж 34 години и 21 дни само от трета категория труд. В обжалваното решение подробно е посочено как предвид на този стаж пенсията е определена в размер от 430,98 лв.

С оглед § 7е, ал. 2 от ПЗР на КСО, според която преизчисляването по ал. 1 се извършва, без да се променя доходът, от който е изчислена пенсията, след което тя се осъвременява, преизчислява и индексира съобразно нормативната уредба, действаща от датата на отпускането ѝ до 24 декември 2021 г. включително.

С чл. 100 от КСО законодателят е регламентирал ежегодно осъвременяване от 1 юли на пенсиите, отпуснати до 31 декември на предходната година, с определен с решение на надзорния съвет на НОИ процент.

Съгласно § 53, ал. 1 от ПЗР от ЗИДКСО /обн. в ДВ, бр. 61 от 2015 г., изм. и доп. ДВ, бр. 99 от 2017 г./ и на § 76, ал. 1 от ПЗР на КСО, през 2017 г., 2018 г. и 2019 г. пенсиите за трудова дейност не подлежат на осъвременяване по чл. 100 от КСО, като нарастването им е законодателно уредено по друг ред - чрез преизчисляването им с по-голяма тежест на осигурителния стаж.

Процентът на осигурителния стаж нараства от 1,1 на 1,126 през 2017 г., съответно на 1,169 през 2018 г. и на 1,2 през 2019 г., като след преизчисляването на пенсията със съответния по-висок процент на осигурителния стаж размерът ѝ се осъвременява,

преизчислява и индексира съобразно нормативната уредба, действаща от датата на отпускането на пенсията до преизчисляването ѝ.

От 1 юли на 2018 г., във връзка с новата ал. 3 на § 53 от ПЗР на КСО, и от 1 юли 2019 г., във връзка с § 7в, ал. 3 от ПЗР на КСО, окончателният размер на пенсиите се определя след сравняване на два размера - на преизчисления размер с оглед повишия процент осигурителен стаж и на размера, получен при директното умножаване на размера на пенсията преди преизчислението /определен по стария по-нисък процент към 30 юни на съответната година/ със съответен коефициент - 3,8 % за 2018 г. и 5,7 % за 2019 г. Следователно както по § 53 от ПЗР на КСО, така и по § 7б и § 7в от ПЗР на КСО преизчисляването на пенсиите е не с определен процент - 3,8 % за 2018 г. и 5,7 % за 2019 г., а по по-благоприятния в конкретния случай начин - чрез повишаване на коефициента на осигурителния стаж или директно с посочените проценти, като двата способа не се кумулират, а са предвидени алтернативно.

Същият принцип е заложен и в § 7е, ал. 3 от ПЗР на КСО, според която преизчисляването на пенсиите по ал. 1 се извършва, ако това е по-благоприятно за лицето. Аналогична е разпоредбата на § 7в, ал. 3 от ПЗР на КСО.

В § 7е, ал. 2 е регламентирано, че преизчисляването по ал. 1 се извършва, без да се променя доходът, от който е изчислена пенсията, след което тя се осъвременява, преизчислява и индексира съобразно нормативната уредба, действаща от датата на отпускането ѝ до 24 декември 2021 г. включително. Аналогична е разпоредбата на § 7в, ал. 2 от ПЗР на КСО.

С оглед на изложеното подобно на § 53, ал. 2 и на § 7в, ал. 1, и в § 7е от ПЗР на КСО е заложено увеличение на пенсиите само чрез нарастване на тежестта на осигурителния стаж - 1,35 % за всяка година осигурителен стаж без превръщане и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж без превръщане, като е поставено задължително условие- ако това е по – благоприятно за лицето.

По изложените съображение и решението се явява законосъобразно, поради което и жалбата следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 78 ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

По така изложените мотиви, Административен съд София град, 36-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на И. Н. С. срещу Решение № 2153-21-49 от 15.02.2022 г. на Директора на ТП на НОИ С. - град, с което е оставена без уважение жалба му срещу Разпореждане № 21221325394 от 01.01.2022 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване /ПО/ при ТП на НОИ С. - град.

ОСЪЖДА И. Н. С., с ЕГН: [ЕГН] да заплати на ТП на НОИ С.-град сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните за неговото изготвяне.

СЪДИЯ: